

POPULARNONAUKOWE STRESZCZENIE PROJEKTU

Projektyzacja jest zjawiskiem polegającym na tym, że powtarzalne działania zastępuje się unikatowymi, jednorazowymi formami – projektami. W ostatnich dziesięcioleciach możemy zaobserwować, że procesy te są coraz bardziej intensywne. Projektyzacji podlegają już nie tylko organizacje, które robią coraz więcej projektów i organizują swoje prace tak, aby jak najsprawniej realizować kolejne przedsięwzięcia. Projektyzacja dotyczy także osób indywidualnych – ktoś z nas obecnie nie robi jakichś „projektów”? Mnóstwo aktywności nazywamy projektem – począwszy od budowy domu, poprzez organizację przyjęcia okolicznościowego, na zmianie pracy skończywszy. Badania pokazują, że w sposób projektowy zaczynają myśleć całe społeczeństwa i w ten sposób tworzą się społeczeństwa sprojektyzowane – wierzące, że przy pomocy projektów można rozwiązać każdy, nawet bardzo skomplikowany problem.

Celem prowadzonych badań jest zrozumienie wpływu procesów projektyzacji na sektor publiczny w Polsce. Projekty stały się niezwykle ważnym narzędziem dostarczania usług publicznych. W formie projektów realizowane są bardzo ważne zadania, jakie realizuje sektor publiczny - reformy, wielkie wydarzenia. W sposób naturalny zaadaptowano projekty, będące krótkotrwałymi przedsięwzięciami, do wdrażania celów długofalowych - brak jest jednak debaty naukowej nad konsekwencjami takiego postępowania. Liczba projektów w Polsce stale rośnie - tylko w latach 2004–2011 w Polsce przy wsparciu finansowym Unii Europejskiej było realizowanych ponad 150 000 projektów. Dotychczas jednak nie zbadano, jak polski sektor może podlegać wpływom projektyzacji, jak projekty zmieniają organizacje publiczne i ludzi w nich pracujących.

Unikatowość projektów i ich jednorazowy charakter powodują, że ich analiza i porównywanie jest stosunkowo trudniejsze niż ma to miejsce w przypadku badania powtarzalnych procesów zarządczych. Aby móc jednak poddać rozważaniom naukowym zgłębiany problem badawczy, zastosowane zostaną różnorodne metody badawcze, wpisujące się w nurt pragmatyczny. Postawiony problem badawczy odnosi się do trzech płaszczyzn prowadzenia badań: polityk publicznych, organizacji publicznych oraz urzędników publicznych. Metody badawcze dobrano w taki sposób, aby zrozumienie procesów projektyzacji w odniesieniu do każdej z tych płaszczyzn (poziomów) stało się możliwe.